

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 มีสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
  - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
  - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 4 ตามตัวแปรทั้ง 2 ด้าน จำแนกตามตัวแปรต้นคือ ตำแหน่ง และประสบการณ์
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ บุคลากรจำนวน 196 คน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาโดยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์ และการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาเอกสาร และแบบสอบถามประกอบแนวคิดที่ได้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ เพื่อทราบถึงตัวแปรอิสระด้านตำแหน่ง และประสบการณ์

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับแบบสอบถามการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามุขิรัมย์ เขต 4 จำนวน 196 คน ตำแหน่งผู้บริหาร จำนวน 98 คน ตำแหน่งครู จำนวน 98 คน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่ามีประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 21 คน มีประสบการณ์ระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 94 คน และมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี 81 คน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน

2.1 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ด้านบริการสำรวจข้อมูล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น เรื่องจัดทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกปีการศึกษา และจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ด้านบริการสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น เรื่องจัดหาเอกสารข้อมูลความรู้ที่ทันสมัยเพียงพอต่อนักเรียน และจัดกิจกรรมการความรู้ในการแนะแนวด้วยวิธีที่หลากหลาย อยู่ในระดับปานกลาง

2.4 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ด้านบริการให้คำปรึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น เรื่องให้คำปรึกษาแก่นักเรียนทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญกับปัญหาเฉพาะทาง ครูแนะแนวได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีในการให้คำปรึกษา และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน มาร่วมกันพิจารณาเพื่อให้คำปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น เรื่องติดตามผลและประเมินผลการให้บริการจัดวางตัวบุคคล ตรวจสอบนักเรียนในการเลือกแผนการเรียน ตรงตามความสามารถความถนัดของผู้เรียน และพัฒนากิจกรรม โครงการพิเศษ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน

3.1 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยรวม และด้านบริการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน แต่ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ และด้านบริการติดตามและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีตำแหน่งต่างกัน ด้านบริการสำรวจข้อมูล โดยรวม เรื่องประชุมชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย ของการบริการ สำรวจ จัดทำคู่มือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่คณะครู ในโรงเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องจัดทำแผน โครงการ การใช้จ่ายเงินในการดำเนินงาน เรื่องนำข้อมูลนักเรียนมาจัดเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ และเรื่องจัดทำระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างเป็นระบบ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร ใน โรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีตำแหน่งต่างกัน ด้านบริการสารสนเทศ และ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการบริการสารสนเทศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องประชุมชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย ของการบริการสารสนเทศ จัดหาเอกสารข้อมูลความรู้ที่ทันสมัยเพียงพอต่อนักเรียน จัดทำตารางการติดตามประเมินการจัดบริการสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง ครูแนะแนวจัดให้บริการ การแนะแนวเคลื่อนที่ และจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศเพื่อบริการแก่นักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีตำแหน่งต่างกัน ด้านบริการให้คำปรึกษาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เรื่องประชุมชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายในการบริการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญกับปัญหา เฉพาะทาง และส่งเสริมครูให้มีความรู้ความเข้าใจทักษะการใช้เทคนิคใหม่ๆ ในการให้คำปรึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีตำแหน่งต่างกัน ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล โดยรวม และเรื่องประชุมชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย แนวทางในการบริการวางตัวบุคคล ติดตามผลและประเมินผลการให้บริการจัดวางตัวบุคคล และตรวจสอบนักเรียนในการเลือกแผนการเรียนตรงตามความสามารถความถนัดของผู้เรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเรื่องประสานงานกับฝ่ายวิชาการ

ในการช่วยเหลือนักเรียนเลือกแผนการเรียน ตามความสามารถ ความถนัด ของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่มีตำแหน่งต่างกัน ด้านบริการติดตามและประเมินผล โดยรวม และเรื่องจัดทำสัติดิ นักเรียนที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องนิเทศติดตามการทำงานแนะแนวอย่างสม่ำเสมอตลอดปีการศึกษา เรื่องรวบรวมสถิติผลงานด้านแนะแนว เพื่อนำมาวิเคราะห์ใช้ในการพัฒนางานแนะแนว และเรื่องจัดประชุมครู ผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการสรุปผลการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.7 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยรวมและด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการให้คำปรึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.8 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ด้านบริการสำรวจข้อมูล โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 -10 ปีกับน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.9 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ด้านบริการสารสนเทศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 -10 ปีกับน้อยกว่า 5 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.10 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ด้านบริการให้คำปรึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 -10 ปีกับน้อยกว่า 5 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.11 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับมากกว่า 10 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.12 การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ด้านบริการติดตามผลและประเมินผล โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ดังนี้

4.1 ปัญหาการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ซึ่งสามารถสรุปเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้ดังนี้ งานแนะแนวขาดการพัฒนาปรับปรุง รูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน โรงเรียนขาดครูแนะแนวที่จบวิชาเอกแนะแนวโดยตรง ปริมาณหนังสือและเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับงานแนะแนวไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจทักษะ และเทคนิคใหม่ๆ ในการให้คำปรึกษายังมีน้อย ขาดการติดตามผลนักเรียนที่เรียนต่อในระดับสูงขึ้น และนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้ว และขาดการติดตามผลนักเรียนที่ออกกลางคัน ตามลำดับ

4.2 ข้อเสนอแนะการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร ซึ่งสามารถสรุปเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้ดังนี้ ควรจัดบทบาทหน้าที่ฝ่ายแนะแนวให้ชัดเจน ควรจัดทำโปรแกรมอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน ควรมีการพัฒนา และปรับปรุงเกี่ยวกับข้อมูล และข่าวสารที่น่าเสนอต้องมีความทันสมัยเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน ควรจัดทำตารางการดำเนินงานการแนะแนวเคลื่อนที่ เพื่อความสะดวกในการเข้ารับการแนะแนว ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดหาสื่อ ความรู้ในการแนะแนวที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน และควรจัดให้มีนิทรรศการความรู้ในการแนะแนวทุกปีการศึกษา ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 4 โดยรวมมีการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากร สามารถอภิปราย ได้ดังนี้

1. การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 4 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 4

มีแนวการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเพราะงานแนะแนวเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วย การศึกษาบรรลุเป้าหมาย ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ เป็นอย่างดี ผู้บริหาร โรงเรียน ได้พิจารณาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการความสนใจและวัย ของนักเรียนในแต่ละปีการศึกษาเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาจัดบริการแนะแนวให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพส่งผลให้การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 4 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ชีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ (2544 : 88-99) ที่ได้ กล่าวถึง หลักการบริหารงานแนะแนวว่าผู้บริหาร โรงเรียนจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการความสนใจ และวัยของนักเรียนในแต่ละปีการศึกษาเพื่อนำมา ประกอบการพิจารณาจัดบริการแนะแนวให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และหลักการครอบคลุม หมายถึง ผู้บริหาร โรงเรียนต้องตระหนักว่าการจัดบริการแนะแนวต้องให้ครอบคลุมทั้งด้าน การศึกษา อาชีพ ส่วนตัว และสังคม และจัดให้ครบถ้วนทั้ง 5 บริการ คือ การบริการรวบรวมข้อมูล นักเรียนเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล บริการติดตามผล เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชร ทรัพย์มี (2545 : 4-5) ได้กล่าวถึง หลักการ บริหารงานแนะแนว ว่าการแนะแนวจัดขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาบุคคลที่มารับบริการให้มีพัฒนาการถึง ชิดสุดในทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีระเบียบแบบแผนเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลักสำคัญ ฉะนั้น ครูแนะแนว จำเป็นต้องรู้จักนักเรียน และต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้กลวิธีศึกษาเด็กเป็น รายกรณี เช่น ใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบทดสอบวัดสติปัญญา ความถนัด หรือ ใช้แบบสอบถามต่างๆ เพื่อจะได้ช่วยให้สามารถวางหลักสูตร และจัดวิชาเรียนให้เหมาะสมขึ้น พร้อมทั้งจะได้ช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ และช่วยให้เรียน ได้ตามความสามารถ ความถนัด และเหมาะสมกับเอกลักษณ์บุคคลด้วย สรุปได้ดังนี้

ด้านบริการสำรวจข้อมูล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน ด้านบริการสำรวจข้อมูล เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแต่ละคน แล้วนำมาวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้วยเครื่องมือและเทคนิคต่างๆ เพื่อต้องการทราบความสนใจความถนัด ความสามารถ เจตคติ ลักษณะนิสัย อารมณ์ พร้อมทั้งสิ่งแวดล้อมของนักเรียน และได้ข้อมูลที่ต้องการเป็นปัจจุบัน สะดวกต่อการใช้งาน เพื่อการดูแลช่วยเหลือ และพัฒนาส่งเสริมผู้เรียนด้านต่างๆ ผู้บริหารเป็นผู้ประสานงานและมีบทบาทในการมอบหมายหน้าที่ ส่งเสริมการบริการในการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อค้นหาสภาพปัญหาของนักเรียนในการที่จะพัฒนานักเรียนต่อไป

ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ วงษ์จันทร์หาญ (2545) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารงานแนะแนวตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร และพบว่าผู้บริหาร และครูแนะแนวรับรู้สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน ทั้ง 10 ด้าน ซึ่งได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การแต่งตั้งบุคลากรการดำเนินงานการประเมินผล บริการศึกษา และรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา การบริการจัดวางตัวบุคคล และ บริการติดตามผล ว่าอยู่ในระดับการปฏิบัติมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกศัย อาศัยราช (2548 : 63) ที่ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ และพบว่า บริการสำรวจข้อมูลนักเรียนรายบุคคลโดยรวมแล้วผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาได้บริหารอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนางานแนะแนวไว้อย่างเด่นชัดทำให้สถานศึกษานำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ด้านบริการสารสนเทศ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ด้านบริการสารสนเทศ ผู้บริหารเห็นความสำคัญในการให้ความรู้ข่าวสารข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่จำเป็นในการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ สังคม วัฒนธรรม ศิลธรรม จริยธรรม สุขภาพ และการปฏิบัติตนให้มีทักษะในการที่จะเลือกเส้นทางในการที่จะประกอบอาชีพของตนเองในอนาคต การจัดการแนะแนวการศึกษาจากรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานในอาชีพด้านต่างๆ มีส่วนช่วยให้ นักเรียนสามารถตัดสินใจในการเลือกทางเดินในอนาคตให้เหมาะสมกับตนเองให้มากที่สุด

ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรุณ รัตนธรรมวัฒน์ (2545 : 62) ที่ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย พบว่างานด้านอาชีวสนเทศ ผลการปฏิบัติอยู่ระดับมาก สืบเนื่องมาจากนโยบายของกรมอาชีวศึกษาต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ข่าวสารของสถานศึกษาและปรับตัวได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ จะมีความรู้ในวิชาชีพแล้วยังต้องมีข้อมูลในด้านการศึกษาต่อและการก้าวเข้าสู่โลกของอาชีพหรือการทำงานทำ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เรียม ศรีทอง (2546 : 4-11) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารงานแนะแนว ด้านบริการสารสนเทศ ไว้ว่าการบริการสารสนเทศ เป็นบริการให้ข้อมูล ข่าวสารความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา การเลือกอาชีพ การทำงาน การปฏิบัติตนให้มีทักษะในด้านสังคมประเภทของบริการสารสนเทศ แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ บริการสารสนเทศด้านการศึกษาบริการสารสนเทศด้านอาชีพ บริการสารสนเทศด้านอาชีพและสังคม

ในทำนองเดียวกันสอดคล้องกับแนวความคิดของสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546 : 6) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารงานแนะแนว ในด้านบริการสนเทศ เป็นงานเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารความรู้ไปยังกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนโดยตรงเพื่อนำนักเรียน ได้นำความรู้ ความเข้าใจ เหล่านั้นไปใช้พิจารณาและตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษา การประกอบอาชีพ และการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงบุคลิกภาพ ได้อย่างเหมาะสมตามอัตภาพที่เป็นจริงของสังคม ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความรู้ให้แก่ นักเรียน หรือการให้บริการสนเทศ นั้นมีวิธีการและกิจกรรม ต่างๆ เช่น การจัดป้ายนิเทศจัดนิทรรศการ แจกเอกสาร การสาธิต การจัดทำหนังสือคู่มือนักเรียน การจัดวันอาชีพ การบรรยายการอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การจัดรายการเสียงตามสาย การจัดฉายวีดิทัศน์การประชุมนิเทศ การจัดกิจกรรม โฮมรูม การศึกษานอกสถานศึกษา การสอน กิจกรรมแนะแนวการปัจฉิมนิเทศ เป็นต้น

ด้านบริการให้คำปรึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ด้านบริการให้คำปรึกษา มีการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหา โดยการให้คำปรึกษา และทำหน้าที่ชี้แนะแนวทาง รวมทั้งวิธีปฏิบัติตนเกี่ยวกับการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน และมีการติดตามผลนักเรียนที่เข้ารับบริการ ให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ซึ่งแจ้งให้นักเรียนเข้าใจ ระบบการเรียนใน โรงเรียนลักษณะวิชา การเลือกวิชาเรียน และสายการเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับ แต่ละบุคคลจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลือกกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนส่งเสริมการฝึกอบรมนักเรียน ในเรื่องความประพฤติ การปฏิบัติตนตามกฎและระเบียบข้อบังคับของ โรงเรียน หน้าที่ ความรับผิดชอบ เพื่อให้รู้จักนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และสติปัญญา เป็นต้น คอยให้กำลังใจแก่นักเรียนที่มีการปรับตัวคิดให้รู้จักปรับตัวให้ถูกต้อง ดูแลทุกข์สุขของนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบด้วยความเอาใจใส่ทั้งต้อง ทราบถึงความสัมพันธ์ของ นักเรียนทุกคนในความรับผิดชอบ เอาใจใส่นักเรียนผู้มีปัญหาอย่างใกล้ชิด มีการประชุมปรึกษา ปัญหาให้นักเรียนและให้ฝ่ายแนะแนวช่วยเหลือเป็นกรณี

ผลงานวิจัยครั้งนี้ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ พรรณราย ทรัพย์ประภา (2541 : 19-20) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารงานแนะแนวด้านบริการให้คำปรึกษา หมายถึง กระบวนการในการช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหาหรือมีความต้องการต่างๆ ให้บรรลุจุดหมายที่เขาปรารถนา บริการแนะแนวใน โรงเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับบริการให้คำปรึกษาเป็นสำคัญบริการให้คำปรึกษาถือเป็นหัวใจสำคัญของการแนะแนว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จำเนียร สมอ (2549 : 58) ที่ได้ศึกษาแนวปฏิบัติงานบริการให้คำปรึกษาของ โรงเรียนเชียงราย วิทยาคม จังหวัดเชียงราย พบว่า ผู้ที่ควรเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนประกอบด้วยอาจารย์ประจำวิชาเพราะใกล้ชิดนักเรียน อาจารย์แนะแนวเพราะเป็นผู้รู้ปัญหาพื้นฐานของนักเรียนได้ดี โดยเฉพาะด้านการเรียนเพื่อนนักเรียนเพราะเพื่อนสนิทสามารถให้คำปรึกษาได้ และคนอื่นๆ เช่น จิตแพทย์ เพราะปัญหาบางเรื่องต้องให้ผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหา โดยผู้ให้คำปรึกษาควรมีลักษณะที่สำคัญ เช่น มีประสบการณ์ มีความรู้ที่ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ สามารถเก็บความลับของผู้รับบริการได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ คำนับถือ เป็นกันเองกับนักเรียนและให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่องมีบุคลิกภาพดี ให้คำปรึกษาในเชิงสร้างสรรค์ ให้กำลังใจแก่นักเรียน มีความยุติธรรมในการแก้ปัญหา ตลอดจนต้องพูดจาสุภาพ และเป็นผู้ที่จิตใจโอบอ้อมอารี

ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล มีนโยบายช่วยเหลือนักเรียนทั้งที่ยังศึกษาอยู่ในโรงเรียน และจบการศึกษาไปแล้ว การจัดวางตัวบุคคล เป็นการวางตัวบุคคลให้เหมาะสมกับงานตามที่เลือก ช่วยให้บุคคลได้เรียนตามวิชาที่ตนเองชอบ ช่วยให้มีโอกาสเรียนและประกอบอาชีพตรงตามความสามารถของตนเอง โดยครูแนะแนวให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ สถานที่ประกอบอาชีพ ลักษณะของอาชีพตามความถนัดให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝน และรู้จักการงานที่ตนเองคิดว่าจะไปประกอบอาชีพในอนาคต จัดวางตัวนักเรียนให้ได้เรียนวิชาตรงตามหลักสูตร ช่วยจัดวางตัวนักเรียนให้เรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดีและมีคุณค่า และช่วยจัดวางตัวนักเรียนเข้าร่วม โครงการ และจัดประสบการณ์ในการทำงานให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง ส่งผลให้การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546 : 6) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารงานแนะแนวในด้านบริการจัดวางตัวบุคคล เป็นงานที่ช่วยให้นักเรียนได้ตัดสินใจดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และ การจัดให้การช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการ กิจกรรมสำหรับบริการจัดวางตัวบุคคล ที่โรงเรียนควรจัดให้แก่นักเรียน เช่น การเลือกวิชาเรียนของนักเรียนการให้

ทุนการศึกษา การจัดนักเรียนเข้าชุมนุมที่น่าสนใจ การจัดนักเรียนเลือกกิจกรรม การจัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างปิดภาคเรียนหรือยามว่าง การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุวิชา ศรีนาจ (2552) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการให้บริการแนะแนว 5 บริการ โรงเรียนเทศบาลวัดสระทอง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด และพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจในการให้บริการแนะแนว 5 บริการ การพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศ ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการแนะแนว 5 บริการมากขึ้น และสามารถจัดกิจกรรมการให้บริการแนะแนว 5 บริการได้อย่างมีคุณภาพ และผลการให้บริการแนะแนว 5 บริการ ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าได้ให้บริการแนะแนว 5 บริการ โดยอยู่ในระดับมาก

ด้านบริการติดตามผลและประเมินผล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก การปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร ในโรงเรียน ด้านบริการติดตามผลและประเมินผล เป็นการติดตามการดำเนินงานแนะแนว โดยการสร้างเครื่องมือในการติดตามผลและประเมินผลบริการทุกด้าน มีการนิเทศติดตามการทำงานแนะแนว รวบรวมสถิติของงานแต่ละบริการเพื่อนำมาวิเคราะห์ใช้ในการพัฒนางานแนะแนวและรายงานผลการปฏิบัติงาน ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ญาณิศา มณีโชติ (2542) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนวต่อการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ และพบว่า การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนที่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนวเห็นว่ามีความจำเป็นระดับมากคือ บริการให้คำปรึกษา บริการวางตัวบุคคล บริการสนเทศ บริการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ตลอดจนบริการติดตามและประเมินผล และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ วงษ์จันทร์หาญ (2545) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารงานแนะแนวตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร และพบว่าผู้บริหาร และครูแนะแนวรับรู้สภาพการบริหารงานแนะแนว ในโรงเรียนทั้ง 10 ด้าน ซึ่งได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การแต่งตั้งบุคลากร การดำเนินงาน การประเมินผล บริการศึกษา และรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา การบริการจัดวางตัวบุคคล และ บริการติดตามผล ว่าอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 โดยรวมมีการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน

ตามความคิดเห็นของบุคลากร ใน 5 ด้าน คือ ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล

บุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูแนะแนว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนว เป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญที่จะผลักดันให้งานแนะแนวบรรลุเป้าหมายเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารเป็นผู้ที่ต้องรับนโยบายมาปฏิบัติ และทำความเข้าใจต่อการบริหารงานแนะแนวร่วมกับครูแนะแนว ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนวจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องของงานแนะแนว สนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียน ส่งเสริมให้บุคลากรแนะแนวได้เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในงานแนะแนว ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ให้ความร่วมมือมือในการให้คำปรึกษา และจัดวางตัวบุคคลแก่นักเรียน นิเทศ กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นงานแนะแนวจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนวเป็นสำคัญ จึงทำให้เกิดความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ข : 9 - 10) ที่ได้กล่าวถึง บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนว ดังนี้ บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ กำหนดทิศทางการดำเนินการพัฒนาการแนะแนวของสถานศึกษาเพื่อให้กระบวนการแนะแนวเอื้อประโยชน์ ต่อการพัฒนานักเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของลักขณา ศรีวัฒน์ (2543 : 365 - 371) ที่ได้ให้ความหมาย บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนว หมายถึง เป็นผู้ที่มีความสามารถมีเทคนิคและปรัชญามีหลักเกณฑ์ที่ดีสถาบันนั้นๆ ก็จะมีหวังความเจริญก้าวหน้า แต่ถ้าผู้บริหาร โรงเรียนขาดคุณสมบัติดังกล่าวไม่เอาใจใส่ในหน้าที่ของตน สถานศึกษานั้น ก็คงจะมีความเจริญได้ยาก ผู้บริหารควรจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานแนะแนว ดังนี้ ครูแนะแนวมีบทบาทและหน้าที่ในการแนะแนวโดยตรง ดังนั้นจึงควรมีบทบาทและหน้าที่สำคัญ คือ เป็นผู้นำในการดำเนินงานบริการแนะแนวในโรงเรียน โดยจัดให้มีบริการหลักสำคัญของโครงการบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ คือ บริการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล

บุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน ด้านบริการสำรวจข้อมูล พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูแนะแนว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก งานบริการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นหน้าที่ของครูแนะแนวโดยตรง ซึ่งครูแนะแนวจะต้องมีการศึกษาประวัติรวบรวมข้อมูล แล้วนำ

ข้อมูลนักเรียนมาวิเคราะห์เป็นรายบุคคล เพื่อให้ครู และผู้เกี่ยวข้องในการให้การแนะแนว ได้รู้จักนักเรียนแต่ละคน และสามารถให้ช่วยเหลือนักเรียน ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ วัฒนา พัทธราวิช (2531 : 124-166) ที่ได้กล่าวว่า การบริการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคลเป็นบริการอันดับแรกของการแนะแนวเป็นบริการที่ทำให้ผู้แนะแนว และครูสามารถรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

บุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน ด้านบริการสารสนเทศ พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูแนะแนว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก ด้านบริการสารสนเทศ เป็นหน้าที่ของครูแนะแนวโดยตรง จะต้องจัดให้บริการข้อมูลข่าวสารความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้เรียน เพื่อใช้ในการตัดสินใจ ด้านการศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติตนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ พรพรรณราย ทรัพย์ประภา (2541 : 19-20) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารงานแนะแนวด้านบริการสนเทศ ดังนี้ ด้านบริการสนเทศ เป็นบริการให้ความรู้ข่าวสารข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ในด้าน การศึกษา อาชีพ สังคมและส่วนตัวแก่นักเรียน เช่น การเชิญวิทยากรมาบรรยาย การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ การปฐมนิเทศ การจัดนิทรรศการ การสาธิตการจัดป้ายสนเทศ เป็นต้น

บุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน ด้านบริการให้คำปรึกษา พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูแนะแนว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหาร ครูแนะแนว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนโดยการวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ เรียม ศรีทอง (2546 : 4-11) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารงานแนะแนว ด้านบริการให้คำปรึกษา ดังนี้ด้านบริการให้คำปรึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการจัดบริการแนะแนวนักเรียนเป็นการช่วยให้บุคคลที่มีปัญหาและความต้องการด้านต่างๆ ได้รู้จักเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การป้องกันและการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง การให้คำปรึกษาและการแนะแนวนักเรียนได้รับการสนับสนุนอย่างเด่นชัดมาก ปัจจุบันมีการพัฒนาการให้คำปรึกษานักเรียนโดยมุ่งเน้นที่การวางแผนชีวิต และอาชีพ มีโปรแกรมการส่งเสริมอัฒมโนทัศน์ และเตรียมความพร้อมด้านอาชีพ มุ่งช่วยให้เยาวชนมีความเข้าใจในตนเองในเรื่องความสนใจ ค่านิยม และความถนัด นักวิชาการแนะนำนักจิตวิทยาเคลื่อนไหวนำให้มีการนำความรู้เรื่องการให้คำปรึกษาไปใช้ในรูปการป้องกัน และแก้ไขปัญหาของบุคคลเพิ่มขึ้นและครอบคลุมทุกกลุ่มบุคคล ตามทฤษฎี

บุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูแนะแนว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ครูแนะแนวจะให้ข้อมูลหรือการจัดวางตัวนักเรียนเกี่ยวกับการศึกษา การจัดวางตัวนักเรียนเกี่ยวกับการงาน และอาชีพ โดยครูแนะแนวจะแสวงหาแหล่งงานจากจากสถานประกอบการต่างๆ และการจัดวางตัวนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งครูแนะแนวจำเป็นต้องจัดวางตัวนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับบริการ และประสบการณ์ อันจะเป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองตามความต้องการอย่างเหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546 : 6) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารงานแนะแนว คือ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ดังนี้ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล เป็นงานที่ช่วยให้นักเรียน ได้ตัดสินใจดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และการจัดให้การช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการ กิจกรรมสำหรับบริการจัดวางตัวบุคคลที่โรงเรียนควรจัดให้แก่ นักเรียน เช่น การเลือกวิชาเรียนของนักเรียน การให้ทุนการศึกษา การจัดนักเรียนเข้าชุมนุมที่น่าสนใจ การจัดนักเรียนเลือกกิจกรรม การจัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างปิดภาคเรียนหรือยามว่าง การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เป็นต้น

บุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน ด้านบริการติดตามและประเมินผล พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูแนะแนว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากครูแนะแนวมีหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลงานแนะแนวในทุกด้าน แล้วนำมาประเมินผล เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเพื่อปรับปรุงงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546 : 6) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารงานแนะแนว คือ ด้านบริการติดตามและประเมินผล ดังนี้ ด้านบริการติดตามและประเมินผล เป็นงานที่เกิดตามหลังจากการดำเนินการใดบริการหนึ่งสิ้นสุดลง เพื่อให้ทราบผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่างๆ ตาม โครงการแล้วนำมาติดตามผลวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถแก้ไขปัญหา และปรับปรุงตนเองในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและเพื่อนำข้อมูลที่ได้มานั้น ไปใช้ประเมินผล การดำเนินงานแนะแนว และงานอื่นๆ ของ โรงเรียน เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการติดตามผล เช่น การสำรวจ การสอบถาม ไปรษณียบัตร การสัมภาษณ์ เป็นต้น งานประเมินผลมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อพิจารณาถึงผลที่เกิดจากการดำเนิน โครงการแนะแนวว่ามีคุณค่าและประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงบริการแนะแนวต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของ ผู้บริหารในโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีการปฏิบัติมากกว่า ประสบการณ์ระหว่าง 5 – 10 ปี ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหาร และครูแนะแนว ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีความชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดหาข้อมูลข่าวสาร เอกสารในการแนะแนวที่ทันสมัย และรายงานผลการปฏิบัติงานแนะแนว มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 – 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ส่งผลให้ประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนวมีความแตกต่างกัน ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ เทียงธรรม (2546 : 181) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนวใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนว ตามทัศนะของ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนว ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด นครราชสีมา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และพบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนว โดยรวม และรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของ ผู้บริหารในโรงเรียน ด้านบริการสำรวจข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปีมีการปฏิบัติมากกว่า ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี และประสบการณ์ ระหว่าง 5 -10 ปี ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อย ย่อมมีความคล่องแคล่ว ในด้านรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล บันทึกข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนลงในระเบียบสะสม ของแต่ละคน และนำข้อมูลของนักเรียนมาวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการของนักเรียน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียน ได้ดีกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์มาก งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ของวรพร กสานต์ศิริ (2551) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวโรงเรียนพุทธโธสงอำเภอพุทธโธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคล ทำให้ทราบข้อมูลของนักเรียนครบทุกด้านตามความเป็นจริง และรู้สภาพปัญหา ที่แท้จริงทำให้สามารถวางแผนช่วยเหลือ ป้องกันปัญหาและพัฒนาส่งเสริมนักเรียนได้ถูกต้อง

บุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของ ผู้บริหารในโรงเรียน ด้านบริการสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย ประสบการณ์ ระหว่าง 5 -10 ปี มีการปฏิบัติน้อยกว่า ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี และประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อย มีความสามารถและความชำนาญใน การใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ในการจัดนิทรรศการแนะแนว การจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ

การจัดกิจกรรมพิเศษ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การทำป้ายข่าวสาร หรือวารสารแนบแนว ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน มากกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานมาก

บุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนบแนวของ ผู้บริหาร ในโรงเรียน ด้านบริการ ให้คำปรึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประสบการณ์ ระหว่าง 5 -10 ปี มีการปฏิบัติ น้อยกว่า ประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้เนื่องมาจากบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานมาน้อย ได้รับประสบการณ์ เทคนิคการ ให้คำปรึกษาที่ทันสมัย และ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ได้สัมผัสกับปัญหาในการบริหารงาน แนบแนวหลายครั้ง รวมทั้ง ได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับงานแนบแนวหลายครั้ง ทำให้เข้าใจ สภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ดีกว่า ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานผลงานวิจัย ของพรทิพย์ ศรีใจวงศ์ (2536) ที่ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดพะเยาที่มีต่อการให้บริการแนบแนว ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ใน การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานแนบแนว 3 ด้าน คือ ด้านนโยบายของ ผู้บริหารด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนบแนวของ ผู้บริหาร ในโรงเรียน ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติมากกว่าประสบการณ์ระหว่าง 5 -10 ปี และ ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรที่มีประสบการณ์มาก มีความรู้ความสามารถ รับผิดชอบงานแนบแนวโดยตรง มีการจัดให้นักเรียนได้ เลือกแผนการเรียนอย่างเหมาะสม มีการ ติดตามผลด้านการศึกษาค้นของนักเรียน การรู้จักตนเองและเข้าใจตนเองจะช่วยให้ นักเรียนสามารถ ตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อ เลือกประกอบอาชีพ ตามความถนัด หรือตามความสนใจของตนเอง และรู้จักปรับตัวที่จะอยู่ในสังคม ได้รู้จักดำเนินชีวิตของตนเองให้ดีและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น มากกว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อย ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของพรรณราย ทรัพย์ประภา (2541 : 19-20) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารงานแนบแนวด้านบริการ จัดวางตัวบุคคล ดังนี้การบริการจัดวางตัวบุคคล เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยนักเรียนให้คุ้นเคยกับการทำงาน ให้ก้าวไปสู่อาชีพที่เขาสนใจและมีความถนัด บริการจัดวางตัวบุคคลนี้ มิได้หมายความว่า การจัดให้นักเรียนได้มีงานทำเท่านั้น แต่ยังเป็น การช่วยให้นักเรียน ได้รับคำปรึกษาเรียนรู้ในขั้นสูง ต่อไปอีกด้วย วิธีการให้บริการ โดยการจัดหางานให้นักเรียน ทำในระหว่างวันหยุดเรียนหรือ ระหว่างปิดภาคเรียน ให้รู้จักวิธีการสมัครงานและการทำงาน ให้รู้จักเลือกอาชีพตามความถนัด หรือตามความสนใจของตนเอง อันจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

บุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน ด้านบริการติดตามและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยประสบการณ์มากกว่า 10 ปีมีการปฏิบัติน้อยกว่า ประสบการณ์ระหว่าง 5 -10 ปี และประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยมีการปฏิบัติกรณีติดตามผลของการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนมีเครื่องมือในการสำรวจนักเรียนที่หลากหลาย เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนซึ่งเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้สามารถแก้ปัญหาและปรับปรุงตนในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มาก ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546 : 6) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารงานแนะแนว คือ ด้านบริการติดตามและประเมินผล ดังนี้ ด้านบริการติดตามและประเมินผล เป็นงานที่เกิดตามหลังจากการดำเนินการให้บริการใดบริการหนึ่งสิ้นสุดลง เพื่อให้ทราบผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่างๆ ตามโครงการแล้วนำมาติดตามผลวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถแก้ไขปัญห และปรับปรุงตนเองในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและเพื่อนำข้อมูลที่ได้มานั้น ไปใช้ประเมินผล การดำเนินงานแนะแนว และงานอื่นๆ ของโรงเรียน เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการติดตามผล เช่น การสำรวจ การสอบถาม ไปรษณียบัตร การสัมภาษณ์ เป็นต้น งานประเมินผลมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพิจารณาถึงผลที่เกิดจากการดำเนินโครงการแนะแนวว่ามีคุณค่าและประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงบริการแนะแนวต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ปัญหา และข้อเสนอแนะการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากร ใน 5 ด้าน คือ ด้านบริการสำรวจข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามและประเมินผล

ปัญหาการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากร พบว่า การงานแนะแนวขาดการพัฒนา ปรับปรุง รูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน โรงเรียนขาดครูแนะแนวที่เป็นวิชาเอกแนะแนว โดยตรงปริมาณหนังสือและเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับงานแนะแนวไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจทักษะ และเทคนิคใหม่ๆ ในการให้คำปรึกษายังมีน้อย ขาดการติดตามผลนักเรียนที่เรียนต่อในระดับสูงขึ้น และนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้ว และขาดการติดตามผลนักเรียนที่ออกกลางคัน ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สนิท ศรีธินันท์ (2540) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่า โรงเรียนไม่มีการจัดงานให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน

โรงเรียนไม่ได้จัดทำตารางเวลาสำหรับทำให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ขาดบุคลากรการแนะแนว โดยตรง ความไม่พร้อมของโรงเรียน การขาดคู่มือ เอกสารและแบบทดสอบในการแนะแนว ตลอดจนการที่ครูมีภาระงานล้นมือ

ข้อเสนอแนะการปฏิบัติการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของ บุคลากร พบว่า ผู้บริหารควรจัดบทบาท หน้าที่ฝ่ายแนะแนวให้ชัดเจน จัดหาโปรแกรมอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน ควรมีการพัฒนาปรับปรุงเกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสาร ที่ทันสมัยเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน ควรจัดทำตารางการดำเนินงานการแนะแนวเคลื่อนที่ เพื่อความสะดวกในการเข้ารับการแนะแนว ควรจัดสรรงบประมาณ ให้เพียงพอต่อการจัดหาสื่อ ความรู้ในการแนะแนวที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน และควรจัดให้มีนิทรรศการความรู้ ในการแนะแนวทุกปีการศึกษา ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธนดพร พูนปรีญา (2553) ที่ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวของครูแนะแนวใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า ครูแนะแนวมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวของครูแนะแนวใน โรงเรียนมัธยมศึกษาในด้านการปฏิบัติงานแนะแนวมากที่สุดดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมบุคลากร ให้มีความตระหนัก เห็นความสำคัญ มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่เป็นครูแนะแนวจึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก ที่ควรจะดำเนินการ บุคลากรที่รับผิดชอบงานแนะแนวขาดความตระหนักขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสิทธิภาพในงานแนะแนว ไม่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ดังนั้น จึงควรพัฒนาบุคลากรที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูแนะแนวให้มีความสามารถปฏิบัติงาน ได้จริง มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวของครูแนะแนวใน โรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

จากวัตถุประสงค์และผลการวิจัยเรื่อง การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรควรนำมาพิจารณาเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลนักเรียนมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมให้มีการจัดทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกปีการศึกษา
2. ควรส่งเสริมให้มีการจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศเพื่อบริการแก่นักเรียน และส่งเสริมให้มีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ บุคลิกภาพ อย่างเป็นระบบ

3. ควรส่งเสริมให้ครูแนะแนวได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีในการให้คำปรึกษา และส่งเสริมให้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน มาร่วมกันพิจารณาเพื่อให้คำปรึกษา
4. ควรส่งเสริมให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริการจัดวางตัวบุคคล และส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวมากขึ้นกว่าเดิม
5. ควรส่งเสริมให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริการติดตามผล และส่งเสริมให้มีการนิเทศ ติดตามการทำงานแนะแนวอย่างสม่ำเสมอตลอดปีการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเรื่องเดียวกันนี้กับเขตพื้นที่การศึกษา หรือจังหวัดอื่นๆ เพื่อนำผลมา เปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้
2. ควรศึกษาโดยการเปรียบเทียบตัวแปรด้านอื่นๆ ได้แก่ ระดับการศึกษา ขนาดของ โรงเรียน เพศ จังหวัด